

periode, hvor myndighederne koordinerer indsatsen mod de formodede karteldeltagere, og indtil kartellets øvrige deltagere af myndighederne gøres bekendt med myndighedens undersøgelse. Ansøgerens fortsatte passive deltagelse i kartellet er i så fald ikke til hinder for, at ansøgeren opnår straflempe. Myndigheden vil dog ikke kunne pålægge en juridisk/fysisk person at fortsætte aktiviteten.

Dette forudsætter i praksis, at der reageres hurtigt fra myndighedernes side, når de modtager en straflempeansøgning fra en karteldeltager.

Den tredje betingelse er, at ansøgeren ikke på nogen måde har tvunget andre fysiske eller juridiske personer til at deltage i kartellet, jf. den foreslåede stk. 2, nr. 3. En fysisk eller juridisk person, der har tvunget andre til deltagelse i det ulovlige kartel, kan ikke opnå straflempe. Tvang afgrænses begrebsmæssigt som i straffelovens § 260.

§ 23 a, stk. 3

Opfylder en ansøger ikke betingelserne for tiltalefrafald, betragtes dennes ansøgning som en ansøgning om strafnedsættelse efter stk. 4. Det oprindelige ansøgningstidspunkt bliver ved med at gælde, uanset hvornår det konstateres, at ansøgeren ikke opfylder betingelserne for tiltalefrafald.

§ 23 a, stk. 4

En fysisk eller juridisk person, der har deltaget i et kartel, opnår strafnedsættelse, hvis den pågældende fremlægger oplysninger vedrørende det pågældende kartel, som repræsenterer en betydelig merværdi i forhold til det bevismateriale, som myndighederne er i besiddelse af på ansøgningstidspunktet. Derudover skal ansøgeren opfylde de tre betingelser i den foreslåede § 23 a, stk. 2. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Begrebet betydelig merværdi er kendt fra bl.a. Kommissionens straflempeprogram, hvor det defineres på følgende måde: »Begrebet »merværdi« betegner, i hvor høj grad det fremlagte bevismateriale i sig selv og/eller på grund af sin detailrigdom styrker Kommissionens muligheder for at bevise det påståede kartels eksistens».

Begrebet betydelig merværdi skal fortolkes i overensstemmelse med denne definition. Oplysningerne skal derfor styrke myndighedernes muligheder for at bevise eksistensen af det pågældende kartel. Hvorvidt oplysningerne opfylder betingelsen om betydelig merværdi, vil bero på en konkret vurdering i hver enkelt sag.

§ 23 a, stk. 5

Bestemmelsen angiver, hvor stor en procentmæssig bødenedsættelse en ansøger skal tildeles, såfremt ansøgeren opfylder betingelserne i stk. 4. Nedsættelsens størrelse afhænger i hver enkelt sag af, hvornår den konkrete ansøgning er modtaget hos myndighederne. Den første ansøger, som opfylder betingelserne i stk. 4, er berettiget til 50 pct. nedsættelse af den bøde, vedkommende ellers ville være blevet pålagt for sin deltagelse i kartellet. Den anden ansøger, som opfylder betingelserne i stk. 4, får 30 pct. nedsættelse. De faste procentsatser på henholdsvis 50 pct. og 30 pct. er valgt af retssikkerhedsmæssige hensyn og for at gøre straflempeansøgningssystemet så gennemsigtigt og forudsigeligt som muligt.

Efterfølgende ansøgere, der opfylder betingelserne i stk. 4, kan opnå op til 20 pct. nedsættelse. Den præcise procentsats afhænger af myndighedernes skøn af, hvor meget ansøgeren har bidraget med i forhold til efterforskningen.

Der er ingen grænse for, hvor mange ansøgere, der kan opnå strafnedsættelse, så længe hver enkelt ansøger fremlægger oplysninger af betydelig merværdi.

En ansøger, der blot erkender sin skyld, er ikke omfattet af de foreslåede straflempeansøgningsregler, men kan eventuelt efter domstolens skøn få sin straf nedsat efter straffelovens § 82.

§ 23 a, stk. 6

Bestemmelsen er en procedureregulering, som angiver, hvortil ansøgninger om straflempe skal indgives. Som hovedregel skal ansøgninger indgives til Konkurrencestyrelsen. I sager, hvor personer eller virksomheder er sigtede, eller hvor Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet allerede har indledt en strafferetlig efterforskning af det pågældende kartel, kan ansøgning om straflempe tillige indgives til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet.

§ 23 a, stk. 7

Bestemmelsen i stk. 7 fastlægger proceduren for myndighedsbehandlingen af ansøgninger om straflempe.

Forslaget indeholder en tretrins procedure. Proceduren er i vidt omfang inspireret af Kommissionens behandling af straflempeansøgninger. Der er dog taget højde for, at der i Danmark er en todelt kompetencefordeling i behandlingen af straffesager på konkurrenceområdet, og at sådanne sager som udgangspunkt skal behandles af domstolene.

Første trin i proceduren er selve ansøgningsfasen, hvor den myndighed, der modtager en ansøgning om straflempe, skal kvittere herfor. Kvitteringen skal